

מסורת הש"ס

(א) וסנהדרין לא; (ב) ופי' לקמן כג: ד"ה מהרחוק; (ג) וצנח ירושל' וירוש' ליתא להק' ג' חזיתו; (ד) וקמן כג: (ה) וכל שכן חז' רש"ל (ו) וקמן כה: (ז) וקמן כג: (ח) וסנה: (ט) ועי' חז' פקחים לג' ד"ה תמן

הגהות הב"ח

(א) תימים ד"ה חלו וכו' אם
 אין בו סימן. נ"ב ע"ל דף
 כב סוף ע"א:

הגהות הגר"א

[א] גב' קב שומשמן כר'.
כ"ב נירסת הרמב"ם
שומשמי ותמרי ורמוני מאי
תיקו ור"ל מב' וג' תינים:

דשייליגן לסו. אס דאז הפרעגן. ואס לאז נאמן וטעלע לומר של
נכתב אלע להיות מוכן לכשפיע: עדי קיום. שכתבו הנפק דבי
דנע לא מקיימין ליה אלל אף כפרו: סמפון שיש עליו עדים.
בידע קיום מתקיים לה: יתקיים כמותו: ואפי' יואל מתקיים יד
מלה כשר: אין עליו עדי קיום.
אבל עדים חתומין עליו: ויזיל סמפון
עדי יעיל. שגם הלזה מתיאול ואל
המלה אלל שלם שנייה נאמן:
אין יזיל אף חסום שערות. שיל
לענין שזהו כבוד כשר חוב
אחר החתימה כשר: דאס יימניה
מלה לשלם. דעל כרחק אין
סוב שובר אלל מלה והוא מקרר
לד ששלם:

הדרן עלך שנים אוחזין

אָלד מילאום. מאל פירום מסווירן.
נמייאשו הצעלים מהן כדאמר
נגמרא והפסק הן: מעום מסווירום.
ואויל ואין להם סימן יוכר איאוש
מיאש והו' וכו' הפסק. וזו טעם
כולם: כריכום. עומרים קטנים כמו
אלאום אלוים ומתגרמין כירובלמי
מכרן כרין (נגאשט לז): כרס-סר.
שהל דען עליהו אש היה סימן.
נקשר עליהן הרי הוא נשחט: של
כל ככרות אש בנל היה יש בן
סימן: מדינען. כמות אשן גזוזות
כשאר כל גזח המדינה לאפוקי הבאות
מבית האומן כדקמי סיפא: אגני
פסאן. רשטיא ב' אשנז ומקומיט
מפוסר: לעשן של ארבע. זמר סרוק
ומשורן כמין לשון וצנען ארעמן
ומזיין הן: מאל עיגול. של דכילה:
אופוריא. צנמ' מפרס: בל' ומה.
חשוב פיזור: אש. מסחר כארבע
חשוב אלל ב' אש. קומל לא היו פיזור
וטעמא מפרס ואויל: אי דרך נפילה.
אש מאלס דרך נפילה אש לעמ
אלא והוא שם מדעמ אלל נפלו:
אילו טובא. מקב נמי דקין דלין
בן סימן איאוש מיאש: ואי דרך
פיזום וכו'. עמוד לתור וליטען:
כמנענא דבי דרי. בנעמ אקיספ
גרמט וזאן דשן צשעמ ונשאו את
העיקר ונתיור אלו: נפיש ערשייכו.
לקבן: בליז מהכי. אש היה פוזרן
בכחות מכן: משום דלא חשבי.
עליה קב פירום לערות עליהן טורה
עליה של ארעמ אמות: שומשומי.
דקין מאל ויש טורה בקיבולן יומר
ממזין אלל דמיהן יקריין: מתרים
רומזין גסים הן ואין טורה בקיבולן:
יאוש

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

כא.

אלו מצאות שלו: ברבות ברח"ר. בכרכות דוקא מפליג בין
הר"ר להר"י משום דלמ"ר (לקמן כג:) סימן השבו לידע
היו סימן ומקום היו סימן מיידי הכא דליכא סימן ומקום נמי לא
היו סימן כהר"ר משום דנמשע"י ובר"י אין מקום סימן ומיידי
להכריז ומיידי דאשכח דרך היטות
וכרכות של נחתום ועיגולי דבייה
אין בהם סימן והיו שלו אף כהר"י
ומיידי דמנא דרך נפילה ולכן לא
היו מקום סימן וא"ת אמאי נקט
כרכות דאשכח דרך היטות טפי
משאר דלחיי דרך נפילה וי"ל
דכרכות אידי דיקידי אינון לא הוה
שיפלו שלא מדעת אלא כשעומד לפשו
מניה לארץ וסבסחם שם וכרכות של
נעט"כ י"ל לכן סימן דעליה חסם
רגילים לעשות סימן בכרכותיהן ולכן
אפילו בשדות הרבים חייב להכריז
דסימן השבו לידע הוה סימן וזיכורי
מעוט ומיכור היטות אף מהום סימן אף
על ליה לשמריה:

התדרן עלך שנים אוחזין

אלו מציאות שלו ואלו חייב להכריז אלו מציאות שלו "מצא פירות מפוזרין ימעות מפוזרות יכריכות ברשות הרבים" ו"עוגיל דבילה ככרות של נחתום" מ"מחזות של דגים ותחיתות של בשר וגזי צמר הלוקוחן ממדינתן ואיני פשתן ולשונות של ארגמן הרי אלו שלו" "דברי רבי מאיר ד' יהודה אומר" כל שיש בו שינוי חייב להכריז כיצד "מצא עגול ובתוכו חרס וככר ובתוכו מעות רבי שמעון בן אלעזר אומר כל כלי אנפריא אין חייב להכריז: **גמ'** מצא פירות מפוזרין וכמה א"ר יצחק קב בארבע אמות היכי דמי אי דרך נפילה אפילו טובא נמי ואי דרך הינוח אפילו כבציר מוכי נמי לא א"ר עוקבא בר חמא ב"מכנסתא דבי דרי עסקינן" קב בארבע אמות דנפיש טרחיהו לא מרס איניש ולא הדר אתי ושקיל להו אפקורי מפקר להו כבציר מוכי טרס והדר אתי ושקיל להו ולא מפקר להו בעי ועב רבי ירמיה חצי קב בשתי אמות מהו קב בארבע אמות טעמא מאי משום דנפיש טרחיהו חצי קב בשתי אמות כיון דלא נפיש טרחיהו לא מפקר להו או דלמא משום דלא חשיבי ו"חצי קב בשתי אמות כיון דלא חשיבי מפקר להו קב בשים בשמנה אמות מהו קב בארבע אמות טעמא מאי משום דנפיש טרחיהו וכ"ש קב בשים בשמנה אמות כיון דנפישא טרחיהו טפי מפקר להו או דלמא משום דלא חשיבי וקב בשים בשמנה אמות כיון דחשיבי לא מפקר להו ו' קב שושמבין בארבע אמות מאי משום דלא חשיבי ושושמבין כיון מא משום דנפיש טרחיהו וכ"ש שושמבין להו קב תמרי בארבע אמות קב רמוני אמות טעמא מאי משום דלא חשיבי קב בארבע אמות נמי כיון דלא חשיבי מפקר טרחיהו וקב תמרי בארבע אמות וקב רמוני טרחיהו לא מפקר להו מאי יתיקור: איתמר יאוש

לגמור אבל קב בארבע אמות יש לו טורח ללקוט הכל ואין מלקט כלל אי נמי קב בארבע אמות אמות רוחב וארבע אמות אורך והבא בעי חזי קב בב' אמות על ב' אמות:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

לעזי רש"י

אגודות פשתן סרוק.
מוסי"ר [מוסידי"ש].
אגודות פשתן סרוק.
דישט"א [דישטוי"ש].
אגודות פשתן סרוק.
מוסי"ר [מוסידי"ש].
אגודות פשתן סרוק.

רבינו חננאל

[illegible]

לה שלטות:
התוך קלף שנים
אחרי מציאתו שלו ואילו
"חיל" הלהיט מצא משה
מפורזי וכו'. אמר רבי
בזקק כ פסוק ב רב
משה: "שלא יאיר דור נפיל"
אשכנזיהו אפי' דור נפיל
שלו. אן דרך התה
אשכנזיהו אפי' חת
מקבל לא עיבת מפורז
קובא חתוי כמבשחא
הדגות כמכבדן הגור
שבעה טעמי התבא
מז' הגור אן טעמי
פירות מפורזי בגור
בבוח ד' אמות ל'
תנינ' אנשי' כמבשחא
וספק להו ליפני' ד'
אלב כ פסוח
אמות ל' אפי' כ
מפק'
להו הלכך לא שקיל' הא
תרג' תיבדור' מיתוסק'
אפי' תיבדור' פירות
אנשי' ואיפשט' מנין ד'
אפי' אפי' דקני' ד'
אפי' אפי' דקני' ד'

(ה) אולי נ"ל סי' בשעת חקירה
הנרשט בשמכרין.

דלכי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones